

РЕШЕНИЕ

№ 3897

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 02.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3255** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. 8571 от 28.04.2010 г. в Административен съд – С. град и вх. № 53-06-101 от 19.04.2010 г. по описа на ТД на Н. – С., подадена от “П. и Ко” Е., БУЛСТАТ ВГ*, представлявано от управителя В Съйков с адрес за кореспонденция гр. С., У. Г.С.Р. № 1. против решение № ПО -19 - П/29.03.2010 г. на териториалния директор на Н. – С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 920 от 16.02.2010 г. по чл. 121, ал.1 от ДОПК на старши публичен изпълнител при ТД на Н. - гр. С..

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са незаконосъобразни и моли да бъдат отменени като такива по подробни съображения, изложени в жалбата. В хода на съдебното производство дружеството редовно призовано не се представлява и не ангажира допълнителни доказателства.

Ответникът – Д. на дирекция ТД на Н. – С. редовно призован се представлява от юрк. Н. Оспорва жалбата, предлага да се потвърди решението на Д. по съображения изложени в него.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна

следното:

По искане на ревизиращият орган в хода на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 905659 от 01.09.2009 г. с Постановление № 646/24.02.2009 г., връчена на пълномощника на дружеството Димитър Митев на 24.09.2009 г., е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 3 271 069,71 лева по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите и суми предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ „МКБ Юнионбанк”, ТБ „Ц кооперативна банка” и ТБ „Обединена българска банка” .

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК е наложена такава мярка по повод постъпило мотивирано искане изх. № 10-53-06-7003 от 12.02.2010 г. на главен инспектор по приходите И А в качеството на ръководител екип, извършващ ревизия на „П. и Ко” Е., възложена със ЗВР № 905669/01.09.2009 г., спряна със Заповед № 900541 от 13.10.2009 г. и възобновена със Заповед № 1000157 – В от 13.01.2010 г. на П Горанчева началник сектор „Ревизии” в дирекция „ДОК” на ТД на Н. С. - град. В искането е обоснован изводът, че липсват актуални данни за преценка на имущественото състояние на субекта, тъй като същият не е открит на адреса за кореспонденция, видно от протокол № 904859 от 23.09.2009 г. и № 1600 от 05.02.2010 г. На това основание са изготвени съобщения по чл. 32 от ДОПК с № 10 – 53-06-6935 от 23.09.2009 г. , съответно № 10 – 53.-06-7003 от 05.02.2010 г. По този ред е връчено и искане за представяне на документи и същите не са представени, поради което са предприети действия по реда на чл. 40 от ДОПК за обезпечаване на доказателствата при извършването на ревизията. В допълнение е посочено, че жалбоподателят не притежава активи, освен декларираните банкови сметки. В искането е отбелязано, че очакваният размер на задължения за донасяне е главница в размер на 2 980 897,13 лева и лихва, изчислена към 12.02.2010 г. в размер на 290172,84 лева.

Процесното ПНПОМ е връчено на 16.03.2010 г. на Д И М в качеството на пълномощник на „П. и КО В предвидения 7 дневен срок е подадена жалба вх. № 53-06-101 от 19.03.2010 г. до Териториалния директор на Н. – С.. Последният в срока по чл. 197, ал.1 от ДОПК е постановил Решение по жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № ПО – 19 – П от 29.03.2010 г., с което е потвърдено ПНПОМ № 920 от 16.02.2010 г., издадено от М Б - И на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на Н..

В хода н съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените документи с административната преписка и допълнително депозираните от административния орган Заповед № 1000157-В от 13.01.2010 г. за възстановяване на производство по извършване на ревизията на „П. и Ко” Е., 2 бр. Съобщения по чл. 32 от ДОПК, 3 бр. Протоколи за извършено търсене на жалбоподателя по адреса на седалището му и доклад в тази връзка и ЗВР № 905669 от 01.09.2009 г. за възлагане на ревизия, издадена от Ц К Навчев,

началник сектор „Ревизии” в дирекция „ДОК” на ТД на Н. С. град.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал.2, т.1 от ДОПК въз основа на мотивирано искане от орган по приходите.

Съгласно чл. 197, ал.3 във вр. чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК, регламентиращ производството по проверка правилността на наложената обезпечителна мярка, съдът в своята дейност следва да провери дали са налице законовите изисквания за налагането на съответното обезпечение.

За да потвърди наложената предварителна обезпечителна мярка с Постановление № 920/16.03.2010 г., решаващият орган е приел, че в преписката и в жалбата до административния орган, липсват данни, от които да е видно, че по отношение на “П. и Ко” Е. ще настъпят значителни пречки по осъществяване на дейността му, както и че дружеството не е представило писмени доказателства в тази връзка. Излагат се доводи, че нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК се прилага само, когато ревизираното лице разполага с достатъчно активи, така че и налагането на обезпечителните мерки върху част от тях може да изпълни целта на това производство, т.е. да охрани публичен интерес, така че да бъдат събрани съответните публични вземания. Посочено е, че е установено, че дружеството не разполага с краткотрайни или дълготрайни материални активи, които да послужат за принудително удовлетворение на бъдещите публични задължения, поради което наложения заповор върху банковите сметки на жалбоподателя е единствената възможна гаранция.

Настоящия съдебен състав след като се запозна с представените материали по делото и обжалваното решение на Д. на ТД на Н., намира същото за правилно и законосъобразно по следните съображения. Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК, посочена като правно основание за издаване на обжалваното постановление., в хода на започнала ревизия-органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Ролята на публичният изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и с цел предотвратяване на сделки и действия с имуществото на лицето, водещи до това състояние да наложи предварителните обезпечителни мерки след съобразяване с условията на чл. 121, ал.3 от ДОПК. Видно от атакуваното постановление, същото съдържа подробно изброяване на всички обстоятелства, мотивирали

публичния изпълнител да наложи предварителната обезпечителна мярка. Налагането на обезпечителни мерки, в условията на едно бъдещо /предполагаемо/ вземане, наличието и размера, на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява израз на засилената грижа на закона към защитата на публичния интерес. Налагането на предварителното обезпечение се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Целта на обезпечителните мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на субекта и да му се отнеме възможността да се разпореди с активите си преди да е започнала процедурата по принудително събиране.

Няма данни дружеството жалбоподател да разполага с краткотрайни или дълготрайни материални активи, с които да обезпечи предполагаемите си задължения към бюджета. С определението за насрочване на делото му е указано, че е негова тежестта да докаже наличието на факти и обстоятелства, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Същият не се възползва от тази дадена му възможност. Следва да се отбележи, че чл. 197, ал.3 изрично предвижда, че съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание. В настоящето производство такива не се ангажираха, поради което е ограничена възможността настоящия състав на Административен съд – С. град да се произнесе в полза на жалбоподателя.

С оглед изхода на делото и направеното искане по реда на чл. 161 от ДОПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК вр. с чл. 144, ал. 2 от ДОПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “П. и Ко” Е., БУЛСТАТ ВГ*, представлявано от управителя В Съйков против решение № ПО -19 - П/29.03.2010 г. на териториалния директор на Н. – С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 920 от 16.02.2010 г. по чл. 121, ал.1 от ДОПК на старши публичен изпълнител при ТД на Н. - гр. С..

ОСЪЖДА “П. и Ко” Е., БУЛСТАТ ВГ*, представлявано от управителя В Съйков да възстанови сторените от Д. на ТД на Н. – С. разноси в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: